

Sygn. akt V U 636/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Romuald Kompanowski

Protokolant: p. o. stażysty Katarzyna Dębczyńska

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2020 r. w Kaliszu

odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 16 marca 2020 r. Nr (...)

w sprawie E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 16 marca 2020 r. znak (...) w ten sposób, że stwierdza że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne E. P. podlegającego ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca działalność gospodarczą wynosi w okresie styczeń 2019 – wrzesień 2019 na ubezpieczenia emerytalne i rentowe kwotę 1479,36 złotych za każdy miesiąc, na ubezpieczenie wypadkowe kwotę 1479,36 złotych za każdy miesiąc.

Sygn. akt VU 636/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 marca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne: E. P. z tytułu prowadzonej przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie styczeń – wrzesień 2019 wynosi: na ubezpieczenie emerytalne i rentowe kwotę 2 859,00 zł za każdy miesiąc a na ubezpieczenie wypadkowe – kwotę 2 859,00 zł za każdy miesiąc.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył E. P. wnosząc o jej zmianę i stwierdzenie, że podstawę wymiaru składek na wskazane decyzji ubezpieczenia w okresie objętym decyzją stanowi kwota 1 479,36 zł za każdy miesiąc.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Poza sporem pozostaje rozpoczęcie przez odwołującego E. P. pozarolniczej działalności gospodarczej od 1 października 2017 r. z jednoczesnym zgłoszeniem do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych. Podstawą wymiaru składek na

obowiązkowe ubezpieczenia społeczne odwołującego jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą stanowiła zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego.

Od 1 stycznia 2019 r. odwołujący wyrejestrował się z ubezpieczeń społecznych i z ubezpieczenia zdrowotnego i zgłosił się równocześnie jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, dla której najniższa podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne uzależniona jest od przychodu. Bezsporne jest również złożenie przez odwołującego informacji o osiągniętym przychodzie za 2018 rok, 28 października 2019 r. Kwota osiągniętego przez odwołującego przychodu w 2018 roku to 35 410,00 zł. Bezsporne jest również złożenie przez odwołującego po obowiązujących terminach deklaracji rozliczeniowych: za styczeń 2019 r., – 28 marca 2019 r. a za okres od lutego 2019 r. do września 2019 r. – 11 października 2019 roku.

/ bezsporne /

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadza się do analizy zapisów ustawy z 20 lipca 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu obniżenia składek na ubezpieczenia społeczne osób fizycznych wykonujących działalność gospodarczą na mniejszą skalę a w szczególności art. 18 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu nadanym przez art. 1 cytowanej wyżej ustawy z 20 lipca 2018 r., obowiązujący od 1 stycznia 2019 r. Znowelizowany przepis art. 18 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez dodanie przepisu art. 18c ust.1 pozwala na inny mechanizm ustalania wysokości podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą niż ten na zasadach ogólnych. Nowelizacja umożliwia osobom prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą, wykonujących działalność na mniejszą skalę, obniżenie składek na ubezpieczenia społeczne uzależnione od osiągniętego w poprzednim roku przychodu. Warunkiem objęcia dyspozycją wskazanego wyżej przepisu jest nie przekroczenie przez podmiot, przychodu za poprzedni rok w wysokości trzydziestokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w grudniu poprzedniego roku. Odwołujący za 2018 rok osiągnął przychód w kwocie 35 410,00 zł. Jest to kwota nie przekraczająca trzydziestokrotności minimalnego wynagrodzenia obowiązującego w grudniu 2018 r. Oznacza to, że odwołujący jest objęty dyspozycją wskazanego wyżej przepisu.

Kolejne jednostki redakcyjne wskazanego wyżej art. 18c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w brzmieniu nadanym cytowaną na wstępie ustawą wskazują mechanizm ustalania najniższej podstawy wymiaru składek (ust. 2 – 8) oraz sposób przekazania ZUS-owi informacji o przychodzie (ust. 9) . Tę informację ubezpieczony winien przekazać w imiennym raporcie albo w deklaracji rozliczeniowej za miesiąc styczeń. Dokumenty te odwołujący winieni złożyć do 10 lutego 2019 r. Odwołujący nie uczynił temu zadość gdyż informację o przychodzie oraz deklarację za styczeń 2019 r. złożył 28 marca 2019 r. a deklaracje za kolejne miesiące 11 października 2019 r. Uchybienie to nie oznacza utraty prawa do niższych składek na ubezpieczenia społeczne skoro zgłoszenie do ubezpieczeń z niższą składką odwołujący dokonał 8 stycznia 2019 r. Dokonanie przez odwołującego wyboru korzystnej dla niego podstawy wymiaru składek i brak oddzielnej deklaracji rezygnacji ze stawki preferencyjnej oznacza, że w okresie objętym decyzją zastosowanie ma stawka preferencyjna. Treść przepisu art. 18c ust. 1 w powiązaniu z art. 18c ust. 9 ustawy pozwala na stwierdzenie, że jedynie przychód z pozarolniczej działalności osiągnięty w 2018 r. jest jedynym warunkiem umożliwiającym stosowanie preferencyjnej podstawy wymiaru składek. Jeżeli przychód ten mieści się w wyznaczonych granicach to sam ubezpieczony ma wybór co do obowiązującej go podstawy wymiaru składek. Jeżeli z tego prawa skorzysta to do chwili złożenia rezygnacji zgodnie z przepisem art. 18c ust. 10 ustawy systemowej podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia ustala się w oparciu o zasady wskazane w art. 18c ust. 2 – 7. Dopiero w odpowiednim terminie złożona rezygnacja umożliwia powrót do stawek podstawowych. Złożenie więc z opóźnieniem deklaracji jest niedopełnieniem obowiązków płatnika składek jednak bez wpływu na możliwość skorzystania z preferencyjnych zapisów. Ustawodawca redagując przepis art. 18c ust. 9 nie zawarł w nim skutku w postaci utraty prawa do stawek preferencyjnych gdy płatnik nie złoży we właściwym terminie dokumentów rozliczeniowych.

Z tej przyczyny odwołanie jako uzasadnione prowadziło do zmiany decyzji jak w sentencji.